

ТВОРЦЕВІ КОНСТИТУЦІЇ ВЕЛИКОМУ СТАЛІНУ—СЛАВА!

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

За більшовицькі надри

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечнікова

№ 29 (303) | Вівторок, 5 грудня 1950 р. | Ціна 20 коп.

ДЕНЬ СТАЛІНСЬКОЇ КОНСТИТУЦІЇ

День 5 грудня увійшов до історії нашого радянського народу як світле, радісне свято. 5 грудня 1936 року Надзвичайний VIII Всесоюзний з'їзд Рад затвердив нову Конституцію СРСР, яку радянський народ любовно називає по імені її творця, патріотика і організатора перемог соціалізму в нашій країні Сталінською Конституцією.

В своїй історичній доповіді про проект Конституції Союзу РСР товариш Сталін розкрив ті докорінні зміни, які сталися в економіці нашої країни за період з 1924 по 1936 р., і показав, що соціалістична система перемогла у всіх сферах народного господарства. «Повна перемога соціалістичної системи в усіх сферах народного господарства, — говорив товариш Сталін, — є тепер фактом».

Ця історична перемога радянського народу явилась результатом мудрої сталінської політики індустріалізації країни і колективізації сільського господарства.

Відповідно до змін в галузі економіки СРСР змінилась і класова структура нашого суспільства. Повністю були ліквідовані експлуататорські класи. Наше радянське суспільство складається з двох дружніх один до одного класів—робітників і селян. Але робітничий клас, селянство і інтелігенція також зазнали відповідних змін. Робітничий клас СРСР, як і селянство, — це зовсім нові, звільнені від експлуатації класи, подібних до яких ще не знала історія людства.

Змінилось обличчя інтелігенції. Наша нова інтелігенція всім своїм корінням зв'язана з робітничим класом і селянством, вона вийшла з глибин народу і покликана служити трудящим.

Поряд із змінами класової структури радянського суспільства розвинулись і зміцніли його морально-політична єдність, животворний радянський патріотизм і непорушна дружба народів СРСР, дружба нових соціалістичних націй.

Сталінська Конституція забезпечила всім громадянам нашої Батьківщини найбільші життєві права: право на працю, на освіту, на відпочинок, закріпила за всіма трудящими нашої країни дійсно демократичні свободи.

Сталінська Конституція докорінно відрізняється від конституцій буржуазної держави. Сталінська Конституція — найдемократичніша конституція в світі.

Конституції буржуазних країн виходять з переконання про непохитність капіталістичного ладу. Головну основу цих конституцій становлять принципи капіталізму, його основні устої — приватна власність, експлуатація людини людиною, нерівність націй і рас, обмеження демократич-

них прав і свобод для трудящих. Головною основою Сталінської Конституції є принципи соціалізму, його основні устої, вже завойовані і здійснені: ліквідація експлуататорських класів, злиднів і безробіття; труд як вищий обов'язок кожного громадянина СРСР.

Сталінська Конституція глибоко інтернаціональна, вона визнає рівність усіх націй і рас.

Конституція закріпила той всесвітньоісторичний факт, що СРСР вступив у нову смугу розвитку, у смугу завершення будівництва соціалістичного суспільства і поступового переходу до комуністичного суспільства.

В період тяжких випробувань для нашої Батьківщини — війни проти німецько-фашистських загарбників — була продемонстрована перед усіма народами світу нездоланна життєва сила радянського суспільного і державного ладу, яка привела радянський народ до всесвітньоісторичної перемоги над фашизмом. Війна з особливою силою підтвердила беззавітну відданість трудящих радянського суспільства соціалістичній Вітчизні. Достроковим завершенням післявоєнної сталінської п'ятирічки доказують трудящі нашої країни цю відданість і в дні мирної праці.

Сталінська Конституція, яка закріпила всі перемоги радянського народу, має велике міжнародне значення. Для всіх прогресивних сил світу Сталінська Конституція служить моральною підтримкою і великою підмогою в їх боротьбі за рівноправність націй, за мир, проти палів нової війни. Вона говорить всім народам світу, що те, що здійснено в СРСР, може бути здійснено і в інших країнах.

Сталінська Конституція являється світочем для народів країн народної демократії, які вступили на шлях соціалізму. Вона показує цим народам, як треба на ділі запроваджувати в життя принципи соціалістичної демократії.

В цьому році народи нашої країни зустрічають День Сталінської Конституції в обстановці нового могутнього трудового піднесення всього радянського народу у зв'язку з початком робіт по виконанню планів будівництва новобудов комунізму—Куйбишевської, Сталінградської і Каховської гідроелектростанцій, Головного Туркменського, Південно-Українського і Північно-Кримського каналів, в обстановці дальшого піднесення нашої промисловості і сільського господарства, в обстановці підготовки до виборів у місцеві Ради депутатів трудящих.

Під мудрим керівництвом товариша Сталіна—великого прапорноносця миру у всьому світі—радянський народ впевнено йде до перемоги комунізму.

Відзначення всенародного свята

Громадськість університету широко відзначає велике свято радянського народу — День Сталінської Конституції.

На всіх факультетах були проведені політінформації, політгодини та випущені стінні газети, присвячені великому Сталінському Закону.

Цікаво пройшла на III курсі філологічного факультету (рос. відділ) політгодина на тему: «Товариш Сталін—творець Конституції СРСР».

Комсомольці Файнгерш, Бедриченко та Гонтар виступили з доповідями. Тов. Файнгерш розповіла про велику роль товариша Сталіна у роз-

робі першої радянської Конституції, тов. Бедриченко — про створення товаришем Сталіном Конституції 1936 р., яку народ любовно назвав Сталінською. Тов. Гонтар детально зупинилась на характеристичні Сталінської Конституції, як найдемократичнішої, самої прогресивної конституції в усьому світі.

Діяльну участь у відзначенні Дня Сталінської Конституції взяли студенти історичного факультету, які проходили педагогічну практику в школах. Вони організували з учнями політбесіди, допомогли випустити стінні газети, присвячені всенародному святу.

Йосиф Віссаріонович СТАЛІН.

СПАСИБІ ЗА СОНЦЕ, ЩО ТИ ЗАСВІТИВ!

Від щирого серця

Рано залишившись без батька, я не почувала себе сиротою. Комсомольська організація тепло і привітно прийняла мене до своїх лав, виховала мене, а Сталінська Конституція забезпечила право на навчання.

Війна страшним лихом вдерлася в наше мирне життя. Я змушена була піти на роботу, не закінчивши середньої школи. Але мрії про навчання ніколи не покидали мене.

І ось я—студентка університету. Скільки радощів, щастя, надій! Багато хочеться знати, щоб потім вчитися інших. Моя мрія—працювати в селі, виховувати молоде покоління, будівників комунізму.

Нема іншої країни, де піклувалися б так про людину, як у нас. Дякуючи Сталінській Конституції, яка забезпечує всім громадянам право на відпочинок, відлітку цього року я мала змогу добре відпочити і лікуватися в санаторії.

Від щирого серця дякую нашому батькові і учителю, творцеві найдемократичнішої в світі Конституції — Йосифу Віссаріоновичу Сталіну за великі права, що записані золотими буквами в основному Законі нашої країни.

В. БОЗІНА,
студентка III курсу філологічного факультету

Дякую рідному вождеві

Нема слів, щоб висловити почуття глибокої вдячності нашому рідному вождю і вчителю Йосифу Віссаріоновичу Сталіну за велике піклування про нас, студентів. У вищих навчальних закладах нашої соціалістичної країни навчається 1 мільйон 230 тис. студентів. Яка інша країна може зрівнятися в цьому з нашою Батьківщиною!

Я знаю, з якими труднощами вдалось моєму батькові у дореволюційній царській Росії закінчити земську школу і одержати початкову освіту. Мати не могла одержати навіть початкової освіти і була неписьменною.

Радянська влада, Сталінська Конституція широко відкрили перед трудящими двері навчальних закладів. Після закінчення сільської школи—семи-

річки я вступив до педучилища, а після закінчення його був призваний до Радянської Армії.

В боях Великої Вітчизняної війни захищав я великі права, записані в Сталінській Конституції, захищав право на освіту. Демобілізувавшись з Радянської Армії після закінчення війни, я вступив на географічний факультет університету, який закінчую в цьому навчальному році.

Оглядаючись назад, я бачу великий шлях до науки, пройдений мною. І на всьому цьому шляху я відчував повсякденне піклування матері Вітчизни, турботи батька і вчителя—дорогого товариша Сталіна.

Спасибі за велике право на освіту!
І. ТРОФИМЕНКО,
Сталінський стипендіат.

ВЕЛИКЕ ПРАВО НА ПРАЦЮ

Сталінська Конституція забезпечує всім громадянам Радянського Союзу право на працю. Праця в нашій країні — це справа честі, доблесті, героїзму.

Кожна людина в нашій країні може вибрати собі професію згідно її хисту та здібностей. Мільйони студентів, закінчуючи навчання в школах, забезпечуються у нас роботою.

Радянська людина не знає, що таке безробіття, яке тяжким тягарем лежить на плечах трудящих капіталістичних країн.

Відповідаючи на велике піклування більшовицької партії і особисто товариша Сталіна про радянський народ, трудівники різних галузей народного господарства нашої країни віддають всі свої сили, енергію, знання на благо рідної Батьківщини.

Я глибоко вдячна радянській владі, більшовицькій партії і великому вождю народів любимому Йосифу Віссаріоновичу Сталіну за право на освіту, працю й відпочинок.

О. НОТКІНА,
співробітниця наукової бібліотеки.

17 грудня—вибори до місцевих Рад Української РСР ВІРНА ДОЧКА ТРУДОВОГО НАРОДУ

Плавню погойдуючись, повільно, наче стомлені довготривалим плаванням, заходять в порт важко навантажені кораблі.

Не встигнувши пришвартуватися, вони вже розкривають свої вантажні трюми.

І негайно назустріч їм підводяться гіганти-крани, направляючись за вантажем. Через деякий час кораблі знову готові до чергового рейсу.

...Щиро любить і прекрасно знає свою справу старша кранова другої дільниці порту Марія Терентівна Чурбакова-Смук.

Вихована в дружному колективі портовиків, яким керує велика партійна організація, Марія Терентівна являється ініціатором соціалістичного змагання за щоденне підвищення продуктивності праці, за раціональне використання кожної хвилини.

— Треба домагатися того, щоб кран працював безперебійно,— говорить своїм товаришам Марія Терентівна і пропонує провадити ремонт крана без виведення його з експлуатації.

В соціалістичному змаганні портовиків тов. Чурбакова-Смук займає одне із перших місць. Вона знає, що її праця—це вклад у велику справу будівництва комуністичного суспільства, кожний новий успіх сприяє процвітанню соціалістичної Батьківщини.

ВИЯВИТИ І ЛІКВІДУВАТИ НЕДОЛІКИ В РОБОТІ ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ

В профспілкових організаціях нашого університету розпочалися звіти і вибори. За рішенням вищих профспілкових органів до 10 грудня ц. р. необхідно закінчити звітно-виборчу кампанію в первинних профспілкових організаціях.

Профспілкові організації брали участь у великій і різносторонній політико-виховній роботі, яка проводиться в нашому університеті та серед місцевого населення. Понад сто кращих товаришів з профспілкового активу працюють агітаторами на курсах, в гуртожитках та серед населення. Активно виконують цю почесну роботу тт. А. Позігун, З. Воля, Я. Макарчук, О. Степанова та ін.

Профспілкові організації факультетів провели значну роботу по оздоровленню членів профспілки та їх сімей в будинках відпочинку та санаторіях. Понад 30 чоловік побували в санаторіях та більше 80 чоловік—в будинках відпочинку. Біля 120 дітей співробітників університету відпочивали в піонерських таборах.

Три роки тому її, безпартійну рядову трудівницю, обрали депутатом до міської Ради депутатів трудящих. Дочка простого вантажника, робітника Одеського порту, що бачила в дитинстві, до Жовтневої революції, тільки голод і злидні, радянська влада і Сталінська Конституція дали великі права і можливості брати участь в роботі органів державної влади.

Тільки в країні соціалізму, під сонцем Сталінської Конституції мають трудящі такі великі права.

Марія Терентівна Чурбакова-Смук високо оцінила довіря народу. Доросівши трудилась вона на благо любимого міста-героя в житловій комісії міської Ради.

Поєднуючи виробничу роботу з державною, Марія Терентівна ще більше підвищила продуктивність праці. Вона охоче передає свій досвід іншим робітникам. Ціла плеяда молодих трудівниць—учениць Марії Терентівни, ставши на вахту миру, самовидцями працюють в Одеському порту, настійно домагаються переоснащення плану.

Незабаром—вибори в місцеві Ради. Портовиків одностайно висунули кандидатом у депутати Одеської обласної Ради Марію Терентівну Чурбакову-Смук. Колектив порту довіряє Марії Терентівній високий пост, знаючи, що вона з честю виправдає звання народного депутата.

Різними видами матеріальної допомоги охоплено більше 180 членів профспілки.

Поруч з цим є великі недоліки в роботі профспілкової організації. Місцевком не домігся масової участі членів профспілкової організації в багатогранній профспілковій роботі. Є багато товаришів, які стоять осторонь від профспілкової організації і не беруть ніякої участі в роботі комісії та різних добровільних товариств.

Товариші Нільве, Савченко, Недзвідський, Кисельова, Федорчук ще й досі не являються членами профспілки. Є також багато осіб, які мають велику заборгованість по членських внесках.

Активна участь всіх членів профспілки в проведенні звітів та виборів керівних профспілкових органів допоможе виявити і ліквідувати всі недоліки, які мали місце в роботі профспілкової організації.

О. ТИТАРЕНКО,
голова місцевкому.

Педагогічна практика істориків

Закінчилась педагогічна практика студентів V курсу історичного факультету. Протягом місяця випускники-історики відвідували середні школи Одеси, побували на багатьох уроках з історії, познайомилися з роботою школи, класного керівника, з методами викладання і дали по кілька уроків з історії у різних класах.

Група студентів, якою керував старший викладач П. Некрасов, проходила практику в чоловічій середній школі № 43.

У підготовці до подачі самостійних уроків багато допоміг студентам викладач історії С. І. Потіха.

Уважно слухали учні перший урок студента Л. Іванова. Вони добре засвоїли викладений їм матеріал. Добре подавали учням новий матеріал товариші Козлов, Коломійчук та ін. У п'ятикурсників Коровіної, Найдьонов, Фіногіна, Клейміхіна організовано і правильно з методичного боку пройшли частини уроків, виведені за планом для перевірки знань учнів.

На перших уроках практиканти ще виявляли помітне хвилювання, але на наступних уроках вони почували себе впевнено і спокійно в ролі вчителів.

Кожний урок майбутніх педагогів уважно вислуховували товариші, щоб потім у своєму колі при допомозі викладачів і методистів зробити аналіз, суворо розкритикувати недоліки і відмітити позитивні моменти уроків. Цінну допомогу і корисні вказівки одержали студенти від доцента В. Є. Дем'яненка.

На деяких уроках практикантів побував завідувач кафедрою історії СРСР і України доцент Н. П. Коров'яков. Він зробив ряд важливих зауважень.

П'ятикурсники провели велику культурно-масову роботу в школі. Так, тт. Козлов і Клейміхін регулярно проводили спортивні заняття з учнями; студентка Андрійченко допомогла в підготовці вечора художньої самодіяльності; тт. Коровіна, Найдьонов, Андрійченко, Покуца взяли участь в організації колективного перегляду історичного фільму «Іван Грозний». Студенти Найдьонов і Фіногін провели бесіди про День сталінської артилерії та про життя і діяльність видатного діяча більшовицької партії і радянської держави М. І. Калініна.

Практика показала, що випускники-історики оволоділи необхідними знаннями, набули практичних навичок роботи в школі і після закінчення університету з честю виправдають дочесне звання радянського вчителя.

О. ПОКУЦА,
студент V курсу історичного факультету.

НА ПОБУТОВІ ТЕМИ

Коли буде обладнано червоний куток?

Велика політико-виховна робота повинна проводитися в червоних кутках гуртожитків університету. Партійним та громадським організаціям необхідно скласти всі умови для культурного відпочинку студентів.

Особливо великого значення набуває робота червоних кутків зараз, в період підготовки до виборів у місцеві Ради депутатів трудящих.

Та не може нормально працювати червоний куток гуртожитку по вулиці Островідова № 64.

Кімната, відведена для червоного кутка, відповідає своєму призначенню. Вона світла і простора. Її можна використати для проведення доповідей, лекцій, політбесід. Тут можна було б організувати роботу самодіяльних гуртків та ігрових секцій.

Але, на превеликий жаль, господарча частина та профком університету залишили цю кімнату в занушеному стані. Кімната не забезпечена меблями, не побілена, в окремих місцях видно штуркатуру.

В червоному кутку не можна організувати ігор в шахові, шашки, доміно, бо тут немає для цього столів.

Не вистачає в гуртожитку і газет. Студенти не мають змоги своєчасно дізнатися про всі події, які відбуваються у нашій країні, а також в країнах світу.

Господарсько-адміністративна частина та профком університету не спромоглися встановити в червоному кутку радіоприймач, яким незаконно користується уже біля року фізичний інститут, послаючись на те, що приймач потребує «ремонт».

Постає питання: скільки часу потрібно на ремонт радіоприймача? На це відповідь одна: не тому, що приймач не відремонтовано, він довго залишається в фізінституті, а тому, що фізінститут бажає привласнити його, стати господарем приймача, не маючи на це ніякого права.

Студенти, які живуть у гуртожитку, чекають від господарчої частини та профкому університету відповідних заходів до впорядкування червоного кутка. Вони бажають, щоб червоний куток став центром політико-виховної роботи та культурного відпочинку.

А. НАСОНОВ,
студент III курсу історичного факультету.

Пропавша „грамота“

Хто не читав одноіменного веселого оповідання М. В. Гоголя? Всі читали і заздалегідь, очевидно, посміхаються, побачивши заголовок цієї замітки. Але мені не до сміху, і ось чому.

Уклав я у вересні з квартирохазяйкою договір, а «грамоту», тобто бланк, на якому договір начертаний, здав у власні руки коменданта гуртожитку тов. Масянзова. Здав і через дві неділі з спокійною совістю звернувся за квартирою платою.

— Як гроші?—запитав здивовано касир.—Вас у списках немає!

Що за чудеса?! Знизав я плечима, та й тільки. Через п'ять хвилин прибував до тов. Масянзова. Так і так, мовляв, прийшов вияснити, чи не сховав, був, тов. Масянзов мій договір у нетрі своїх архівів.

— Спокій, абсолютний спокій, молодий чоловіче,—говорить мені він.—А подумайте-но добре, чи уклали ви взагалі договір. І при цьому подивися на мене таким проникливим поглядом, що я мимоволі усумнився: а може справді я ніякого договору не укладав, і все це мені тільки привертася?

Добре взяв я другий бланк, оформив і знову здав тов. Масянзову. Здав і радію: ну, цей вже обов'язково дійде до розрахункового відділу.

Але недаром українське прислів'я говорить: «Не кажи «гоп», поки не перескомиш».

Приходжу я недавно в ракторат, звертаюсь до касира. Подивившись в список і каже: «Немає вашого прізвища...» На ногах я все-таки встояв. Подивився сам—немає. Як не протирав очі, а таки свого прізвища в списках не побачив.

Став я, задумався... І раптом стало переді мною питання: а в чому носив тов. Масянзов договори до тов. Хайтора? Звичайно, в голих руках, а не в папці для паперів. А де це бачено, щоб важливі «бумаги» так носили? Адже гоголівський невдаха-козак грамоту в шапці ніс, та й то не доніс...

І так я, до цього часу хожу до касира, то до тов. Масянзова, сподіваючись натрапити на слід хоч одної з двох «грамот» і одержати квартиру платою. І згадується мені пісня:

«Понапрасно, Ваня, ходиш,
Понапрасно ножки бьешь...»
Може тов. Масянзов щось придумав і можливо він дасть відповідь на питання: даремно я хожу чи недаремно?

А. ЛОЗОВЕНКО,
студент I курсу філологічного факультету.

ЛИСТИ ВИПУСКНИКІВ УНІВЕРСИТЕТУ

ПОЧЕСНА ПРАЦЯ ВЧИТЕЛЯ

Дорогі друзі і товариші!
Я ще недавно сам був студентом, але вже тепер мені хочеться багато дечого вам порекомендувати, поради, поділитися з вами своїми думками.

Я працюю в середній школі, викладаю історію у VIII-X класах, конституцію в VII класі і німецьку мову в молодших класах. Тижневе навантаження—24 години.

Зустріли мене з дружиною добре, дали квартиру, привезли паливо.

З перших же днів ми познайомилися з педколективом школи. Колектив тут хороший, і ми відразу відчували себе в новій дружній сім'ї.

Перед початком навчального року я склав навчальний план на I і II четверті, а також план роботи класного керівника.

Я часто з почуттям великої вдячності згадую керівників педпрактики нашої групи в школі № 49—доцента В. Є. Дем'яненка, викладача Н. Владімирову і викладача школи № 49 А. Фукса, які протягом 20 днів практиці познайомили нас з багатьма питаннями роботи школи і вчителя.

Перед першим уроком я дуже хвилювався, відчуваючи його значення для майбутньої моєї роботи. Треба

було зуміти з першого ж уроку знайти правильну лінію у взаємовідносинах з учнями, завоювати у них авторитет.

Перші уроки пройшли непогано, і це підбадьорило мене.

До кожного уроку старанно готуюсь, складаю конспект і план уроку. Урок даю без конспекта, напам'ять, користуючись лише планом. Стараюся розширяти і поглиблювати курс, використовуючи крім підручників середньої школи вузівські підручники, хрестоматії. В підготовці до уроків у X класі користуюсь конспектом лекцій доцента А. Вовчика, який прочитав нам змістовний і багатий фактичним матеріалом курс.

В своїй роботі відчуваю і деякі труднощі. Так, наприклад, я не можу в достатній мірі використовувати художню літературу на історичну тематику, бо в місцевих бібліотеках немає всіх тих творів, які можна було б рекомендувати уням для читання при вивченні певних розділів програми. Але я все ж таки даю записати учням назви відомих мені творів історичної літератури. Погано, знову ж таки, що ми не маємо списків рекомендованої художньої літератури на історичну тематику.

Нам деякі викладачі факультету і працівники бібліотеки неодноразово обіцяли скласти методичну записку чи бібліографію художньої історичної літератури, і вона була б дуже корисною для викладача середньої школи. Списки художньої літератури, яка може бути використана викладачем історії, могли б скласти і ваші студентські наукові гуртки по всіх кафедрах. В цьому вам допоможуть керівники гуртків і працівники бібліотек. Можна було б навіть скласти тематичні збірники на зразок збірника «Москва в творах російських письменників». Попросіть також викладачів ширше висвітлювати, використовувати і більше згадувати твори художньої літератури в читаних ними курсах.

Працювати в сільській школі, я гадаю, важче, ніж у міській, від учителя сільської школи вимагається вищої педагогічної майстерності, енергії і труда. Якщо вчитель міської школи може порекомендувати ту чи іншу книгу і знає, що учні прочитають її, то в сільських школах ще не скрізь є хороши бібліотеки. В нашій школі до війни була бібліотека в 10 тис. томів, а сільська в 6 тис., але ці бібліотеки в час Вітчизняної війни були знищені фашистськими варварами. Тому ще більш відповідально стає роль учителя, який за обмежений час повинен подати максимум матеріалу і добитися його засвоєння.

У великій пригоді стала мені особиста бібліотека. Ми з дружиною привезли понад 60 кг книг і конспектів, в тому числі біля 100 брошур публічних лекцій Товариства для поширення політичних і наукових знань, а також 8 учбових карт з історії СРСР, 15 репродукцій з картин російських художників—Рєпіна, Сурикова, Перова, Левітана, Васнецова та ін. І я рекомендую при першій можливості купувати необхідні книги, починаючи з I курсу: потім вони дуже пригодяться.

Викладання в нашій школі ведеться українською мовою, і мені в перші дні трохи важко було привикати до цього. Але я суворо слідкую за правильністю своєї мови і від своїх учнів також вимагаю, щоб вони говорили літературною українською мовою.

До тих, хто закінчив університет, завжди ставлять більш вимоги: кому більше дано, з того й вимагається більше. Уважно і акуратно конспекуйте лекції зберігайте їх, вони вам пригодяться під час роботи.

В моїй роботі є, звичайно, багато недоліків. Так, наприклад, я не заряди слідкую за збереженням всіх елементів уроку, іноді захоплююся і не вкладаюся у відведений час, не всі теми вдається викласти цікаво і доступно і т. п.

Незважаючи на вантаженість, я продовжую і сам вчитися, думаю в

майбутньому скласти кандидатський мінімум.

Беру також участь в громадській роботі. Мене обрали в члени місцевого профспілкової організації, а по партійній лінії—заступником секретаря парторганізації колгоспу ім. П. П. Кірова Керую вчительським гуртком по вивченню історії ВКП(б) за першоджерелами, читаю лекції і доповіді в клубі. На днях мене обрали до виборчої комісії по виборах у місцеві Ради.

Роботи багато, але робота цікава, жива, творча і захоплююча. Вона дає мені велике моральне задоволення. Сподіваюсь, що з честю виконаю покладений на мене обов'язок—буду виховувати в комуністичному дусі молоде підрастаюче покоління, віддаючи своїй соціалістичній Батьківщині будівників комунізму.

На закінчення користуюсь нагодою і висловлюю щирю подяку професорові К. П. Добролюбовському, доцентам Єфремову, Сизоненку, Алексєєву, Попову, професорам М. Розенталю і А. Гоголю та всьому колективу викладачів факультету за ті знання, які я здобув в університеті.

Л. БОРЩЕВСЬКИЙ,
викладач Коханівської середньої школи, Троїцького р-ну.

В. о. відповідального редактора
• **І. ТРОФИМЧУК.**